

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Justyna Pikulik
Protokolant:	sekretarz sądowy Joanna Podpora

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej M. K. kwotę 1.217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpił z pozwem przeciwko M. K., domagając się zasądzenia od pozwanej kwoty 1.587,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi maksymalnymi liczonymi od kwoty 1155,42 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 431,84 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenia od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwaną oraz (...) Bank S.A. łączyła umowa o kartę kredytową zawarta w dniu 13.01.2009 r. Powód podniósł, że pozwana nie wywiązała się ze swojego zobowiązania wynikającego z ww. umowy, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w zawartej umowie, wobec czego umowa została pozwanej wypowiedziana i obecnie na pozwanej ciąży obowiązek zwrotu pobranych środków pieniężnych. Powód wskazał, że jego poprzednik prawny prowadził przeciwko pozwanej egzekucję, lecz nie doszło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym, stąd w celu ponownego wszczęcia postępowania egzekucyjnego, koniecznym jest uzyskanie tytułu wykonawczego na rzecz powoda. Powód wskazał, że na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej pomiędzy nim a poprzednim wierzycielem (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 09.10.2015 r. nabył wierzytelność wobec pozwanej wraz z prawem do naliczania odsetek.

Powód podał, że na dochodzoną pozwem kwotę 1.587,26 zł składa się kwota 1.155,42 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału, kwota 383,60 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia występowania zaległości w spłacie do dnia cesji wierzytelności wg stopy procentowej wskazanej w umowie oraz kwota 48,24 zł tytułem odsetek karnych naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w okresie od dnia 10.10.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. w wysokości czterokrotności stopy

kredytu lombardowego NBP i w okresie od 01.01.2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwana M. K. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana podniosła zarzut nieudowodnienia roszczenia wobec niej, wskazując, że powód do pozwu nie załączył żadnego dowodu, który mógłby udowodnić jego roszczenie wobec pozwanej. Podniosła, że załączone do pozwu dowody potwierdzają istnienie roszczenia powoda wobec P. M., a nie pozwanej. Pozwana wskazała, że nie zna P. M.. Podkreśliła, że powód nie wykazał podstawy istnienia rzekomej wierzytelności ani też nie wykazał jej wysokości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 czerwca 2008 r. P. M. zawarł z (...) Bank S.A. umowę pożyczki hipotecznej, na podstawie której Bank oddał do dyspozycji P. M. środki pieniężne w kwocie 119.340 zł.

W związku z nieuregulowaniem zaległości wynikającej z ww. umowy kredytu hipotecznego, w dniu 14 kwietnia 2010 r. (...) Bank S.A. wypowiedział P. M. umowę pożyczki hipotecznej i wezwał go do spłaty zadłużenia.

(...) Bank S.A. w dniu 21 lipca 2010 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko P. M., któremu następnie Sąd Rejonowy w Nowym Targu postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2010 r. (sygn. akt I Co 1484/10) nadał klauzulę wykonalności.

Dowód:

-umowa pożyczki hipotecznej z 28.06.2008 r. k. 39-45

-wypowiedzenie umowy kredytu z 14.04.2010 r. k. 46

-bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...)/KH z dnia 21.07.2010 r. k. 47

-postanowienie Sądu Rejonowego w Nowym Targu z 05.08.2010 r. sygn. akt I Co 1484/10 k.48-48 v

W dniu 9 października 2015 r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. a powodem (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. zawarta została umowa przelewu wierzytelności wskazanych w tej umowie, w tym m.in. wierzytelności wobec pozwanej M. K..

Pismem z dnia 13 listopada 2015 r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wezwał pozwaną do natychmiastowej spłaty zadłużenia wynoszącego na dzień 20 listopada 2015 r. 1.552,32 zł w nieprzekraczalnym terminie do dnia 20 listopada 2015 r., z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód:

-wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 10-11;

-odpisy z KRS k. 12-15, k. 30-32, k.33-36

-umowa przelewu wierzytelności z 09.10.2015 r. k. 16-21

-pełnomocnictwa k. 22, k.23, k.24-25

-załącznik do umowy cesji k.26-29v, k.37;

-wezwanie do zapłaty z 13.11.2015 r. k. 38;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z wymienionych wyżej dokumentów, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej M. K. kwoty 1.587,26 zł wraz z odsetkami.

Strona powodowa swoją legitymację procesową w niniejszej sprawie wywodziła z treści art. 509 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. (§ 1); Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. (§ 2).

Pozwana broniąc się w procesie, podniosła zarzut nieudowodnienia roszczenia powoda wobec niej, wskazując, że powód do pozwu nie załączył żadnego dowodu, który mógłby udowodnić że takie roszczenie mu wobec pozwanej przysługuje.

Istotnie stwierdzić trzeba, że powód do pozwu załączył dokumenty, z których wynika, że w dniu 28 czerwca 2008 r. P. M. zawarł z (...) Bank S.A. umowę pożyczki hipotecznej, na podstawie której Bank oddał do dyspozycji P. M. środki pieniężne w kwocie 119.340 zł, a wobec braku spłaty pożyczki, poprzednik prawny powoda podjął wobec P. M. czynności egzekucyjne.

Powód nie powołał natomiast żadnych dowodów, z których wynikałoby jego roszczenie wobec powódki, w szczególności umowy łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda, z której wynikałaby wierzytelność dochodzona przez powoda. Powód przedstawił jedynie umowę przelewu wierzytelności z dnia 9 października 2015 r. zawartą pomiędzy (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. a powodem (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. z której wynika, że przelana została tą umową m.in. wierzytelności wobec pozwanej M. K..

Wobec jednak braku przedstawienia jakichkolwiek dowodów, trudno orzec, że taka wierzytelność w rzeczywistości istnieje i powodowi względem pozwanej przysługuje. Powód, jak wyżej wskazano nie przedstawił umowy pierwotnej, z którego wierzytelność wobec pozwanej miałaby wynikać, zaś sam wyciąg z umowy przelewu ze wskazaniem, że umową objęto również wierzytelność (...) Banku SA wobec pozwanej, nie stanowi dla Sądu wystarczającego dowodu na poparcie twierdzeń powoda co do zasadności roszczeń objętych pozwem. Wysokość wierzytelności wskazanej w umowie nie ma żadnego powiązania z umową pierwotną, której nie przedstawiono, a zatem nie wiadomo, jakie było roszczenie poprzednika prawnego powoda.

W oparciu o sam załącznik do umowy przelewu oraz wezwanie do zapłaty- jedyne dokumenty przedłożone przez powoda w tej sprawie wystawione na nazwisko pozwanej, nie jest możliwe poczynienie ustaleń faktycznych wskazujących na to, że powodowi istotnie przysługuje względem pozwanej jakakolwiek wierzytelność. Inne dowody nie zostały natomiast powołane

W tej sytuacji Sąd nie był w stanie ustalić, czy wierzytelność (...) Banku S.A. wobec pozwanej istniała i w jakiej wysokości, czy doszło do przeniesienia wierzytelności w ogóle i czy powód uzyskał prawo do wierzytelności będącej przedmiotem osądu. Podkreślenia wymaga, że to strona powodowa, która domaga się zapłaty pewnej należności na drodze sądowej, winna co do zasady wykazać, iż przysługuje jej należność oznaczona co do wysokości, tytułu i daty płatności. W niniejszej sprawie powód w żaden sposób nie podołał powyższemu obowiązkowi. Przedłożone przez niego dokumenty nawet nie uprawdopodobniły jego roszczenia, co wobec całkowitej negacji jego twierdzeń przez pozwaną, musiało doprowadzić do oddalenia powództwa.

Sąd wskazuje, że zarządzeniem z dnia 20 grudnia 2016 r. Przewodniczący zobowiązał pełnomocnika powoda do złożenia pisma przygotowawczego, w którym ustosunkuje się do twierdzeń i wniosków zawartych w doręczonej mu odpowiedzi na pozew pozwanej M. K. w terminie 7 dni, pod rygorem przyjęcia, że powód nie kwestionuje twierdzeń i wniosków w nim zawartych oraz skutków z art.207 § 6 k.p.c. Pismem z dnia 9 stycznia 2017 r. pełnomocnik powoda zwrócił się o przedłużenie terminu do złożenia dokumentów zgłoszonych w pozwie jako dowody, wskazując, że konieczne jest zwrócenie się do poprzedniego wierzyciela o nadesłanie. Mimo to, do dnia zamknięcia rozprawy, tj. 23 marca 2017 r., powód dokumentów tych nie przedłożył.

W tym stanie rzeczy, roszczenie powoda należało uznać za nieudowodnione. Brak jest w sprawie dowodu na to, że powód może się skutecznie domagać od pozwanej zapłaty kwoty 1.587,26 zł z odsetkami.

Sąd wskazuje, że niewykazanie przez powoda reprezentowaną nota bene przez zawodowego pełnomocnika, dochodzonego roszczenia, nie mogło jednak doprowadzić do zastępowania przez Sąd niezbędnej inicjatywy dowodowej strony poprzez działanie Sądu z urzędu, gdyż naruszałoby to podstawową zasadę równości stron (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 21 grudnia 1998r. sygn. akt III CKN 985/98, OSNC 1999/5/104). Przy rozpoznawaniu bowiem sprawy na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przeprowadzenia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (tak też wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r. publ. OSNC 1997/6-7/76, wyrok Sądu Najwyższego z 5 listopada 1997r. publ. OSNC 1998/3/52, wyrok Sądu Najwyższego z 25 marca 1998r. publ. OSNC 1998/12/208)

Mając powyższe na uwadze, należało uznać, iż powództwo, jako nie poparte żadnymi wiarygodnymi dowodami, jest niezasadne i jako takie je oddalić.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art.99 § k.p.c., zgodnie z którymi strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwana jest stroną wygrywającą w sprawie, wobec czego powód winien jej zwrócić w świetle powyższych regulacji, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzone koszty procesu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej- adwokata, obliczone na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) w kwocie 1.217 zł (1.200 zł + 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa)

W związku z powyższym, w punkcie II wyrok zasądzo od powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej M. K. kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.